

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ «ΝΕΑ ΠΑΙΔΕΙΑ» Τομέας Νέων Ελληνικών

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΛΟΓΟΥ 20 & 21 Φεβρουαρίου 2021

Α. ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

Εισαγωγικό σημείωμα

Το κείμενο αποτελεί απόσπασμα άρθρου της Βασιλικής Χρήστου, επίκουρης καθηγήτριας του Συνταγματικού Δικαίου στη Νομική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, που δημοσιεύτηκε στις 16 Μαρτίου του 2020 στην ιστοσελίδα «Σύνταγμα Watch».

Υπάρχει δίλημμα μεταξύ ελευθερίας και ασφάλειας στη σύγχρονη δημοκρατία;

Μήπως η επιταγή του κράτους δικαίου αναστέλλεται σε περίπτωση κρίσης που δημιουργεί γενικευμένη ανασφάλεια, για παράδειγμα για λόγους δημόσιας υγείας ή δημόσιας τάξης; Από την άλλη, είναι ο στόχος της ασφάλειας εξ ορισμού αντίθετος προς την ελευθερία;

Η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι «όχι». Στο κράτος δικαίου ενυπάρχουν οι κανόνες για τη διαχείριση των κρίσεων. Ακόμη και η διαχείριση της ένοπλης σύρραξης υπόκειται σε συνταγματικούς κανόνες και όρια (άρθρο 48 Συντ.), ενώ οι άλλες περιπτώσεις κρίσεων αντιμετωπίζονται χωρίς αναστολή των ατομικών ελευθεριών.

Αρνητική είναι, κατά τη γνώμη μου, η απάντηση και στο δεύτερο ερώτημα. Πρώτα πρώτα βασικό στοιχείο της κατοχύρωσης των ελευθεριών είναι το να είναι εξασφαλισμένες από τις άμεσες απειλές, είτε από το κράτος είτε από τους άλλους γύρω μας. Για να ασκήσει

κάποιος την ελευθερία του, πρέπει όσοι άλλοι θα ήθελαν να τον εμποδίσουν να εμποδίζονται οι ίδιοι. Η ιδέα του ίσου σεβασμού του καθενός ως ηθικού και πολιτικού υποκειμένου οδηγεί στη συνειδητοποίηση των υποχρεώσεών μας απέναντι στους άλλους -ειδικά στο περιβάλλον μας έντονης διακινδύνευσης- και στο ότι οι ελευθερίες δεν είναι εγωιστικές αξιώσεις που εκτοξεύονται κατά της ολότητας, μέχρι εκεί που μας παίρνει.

Για παράδειγμα, εύλογοι και αναγκαίοι περιορισμοί στην ελευθερία κίνησης για λόγους δημόσιας υγείας δεν προσβάλλουν την ελευθερία κίνησης, το κανονιστικό δηλαδή πεδίο εφαρμογής της, όσο και εάν εμπίπτουν στο πραγματικό, εννοιολογικό πεδίο κατανόησής της. Δεν μπορεί δηλαδή να θεμελιωθεί μια αξίωση να κινούμαι ελεύθερος βάζοντας σε κίνδυνο τους άλλους. Υπό αυτήν την έννοια, η δυνατότητα να οδηγώ μόνο εφόσον έχω δίπλωμα οδήγησης δεν αποτελεί περιορισμό της ελευθερίας κίνησης, αλλά συναρμογή αυτής σε μια κοινότητα ίσων και ελεύθερων πολιτών.

Από την άλλη, η υποχρέωση ίσου σεβασμού ισχύει και έναντι όσων παραβιάζουν τους νόμους, οι οποίοι, για παράδειγμα, δεν επιτρέπεται υπό οποιαδήποτε συνθήκη να υποστούν απάνθρωπη κι εξευτελιστική μεταχείριση. Αυτή η αυτοσυγκράτηση της κρατικής καταστολής είναι συστατικό στοιχείο μιας φιλελεύθερης, δημοκρατικής κοινωνίας και συνιστά εκδήλωση του σεβασμού ακόμη και προς αυτόν που εγκληματεί ή, εντέλει, και εκδήλωση του σεβασμού της δημοκρατικής κοινωνίας προς τον ίδιο της τον ρόλο. Με άλλα λόγια η φιλελεύθερη και δημοκρατική κοινωνία λαμβάνει εύλογα και αναγκαία μέτρα πρόληψης και αντιμετώπισης μιας κρίσης, όχι όμως κάθε μέτρο, αποδεχόμενη ότι στόχος είναι το να συνεχίσουμε να ζούμε σε μια κοινωνία ελεύθερων και ίσων πολιτών.

Μήπως, όμως, όλα αυτά συνιστούν μια θεωρητική, ιδεαλιστική κατασκευή; Μήπως με όλα αυτά οι δημοκρατίες καθίστανται αναποτελεσματικές; Η ιστορία διαψεύδει τον ισχυρισμό περί αναποτελεσματικότητας της δημοκρατίας. Η φιλελεύθερη επιταγή του ίσου σεβασμού απομακρύνει από ακρότητες, καλλιεργεί την αφοσίωση και των διαφωνούντων, ενώ η εξεύρεση λύσεων μέσα από δημοκρατικά μέσα, που υπόκεινται σε δημόσιο έλεγχο, αποτελεί μια εγγύηση ότι θα αξιοποιηθεί καλύτερα το πνευματικό κεφάλαιο (ιδέες, γνώση, δημιουργικότητα) μιας κοινωνίας. Οι φιλελεύθερες δημοκρατίες δημιουργούν πιο σταθερές κι ευημερούσες κοινωνίες, άρα και κοινωνίες με μεγαλύτερη ασφάλεια.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

Εισαγωγικό σημείωμα

Η Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Κατερίνα Σακελλαροπούλου, απηύθυνε τον παρακάτω χαιρετισμό στη διαδικτυακή πανηγυρική συνεδρίαση για τα είκοσι χρόνια λειτουργίας της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (10 Σεπτεμβρίου 2020).

Σας ευχαριστώ για την πρόσκληση να συμμετάσχω στην Πανηγυρική Ολομέλεια της Επιτροπής σας, σε μία τόσο σημαντική ημέρα για τα Δικαιώματα. Χαίρομαι, επιπρόσθετα, γιατί τα δικαιώματα στάθηκαν για μένα προνομιακό πεδίο άσκησης των καθηκόντων μου στο Συμβούλιο της Επικρατείας, αλλά και γιατί αποτελούν σήμερα μία από τις βασικές προτεραιότητες της Προεδρίας.

Από το επίπεδο προστασίας των δικαιωμάτων μας εξαρτάται η ποιότητα και η δύναμη της δημοκρατίας μας. Η ιδανική τους μορφή ωστόσο, το γνωρίζουμε καλά, ήδη από τις νεωτερικές καταβολές τους, κρύβει εντάσεις και ανισότητες, μάχες συμφερόντων και ιδεών που καθιστούν την εκπλήρωσή τους ένα διαρκές και αβέβαιο στοίχημα. Ο ούριος άνεμος της ελευθερίας που κυριεύσε τη μεταπολεμική Ευρώπη, μετά την πώση του Τείχους το 1989, έχει κοπάσει. Οι τρομοκρατικές επιθέσεις, από τις αρχές του 21ου αιώνα, θέτουν επιτακτικά, ενίοτε με όρους απόλυτου διλήμματος, τη σχέση της ελευθερίας με την ασφάλεια. Η οικονομική κρίση πλήττει τα παροχικά δικαιώματα, ιδίως στις χώρες που εφάρμοσαν προγράμματα δημοσιονομικής προσαρμογής. Η πανδημία του κορωνοϊού έχει σήμερα οδηγήσει παγκοσμίως σε ευρύτατους περιορισμούς των κλασικών ελευθεριών μας. Τα δικαιώματα τελούν σε καθεστώς έντονης πίεσης.

Στη δίνη των απρόβλεπτων γεγονότων και αναγκών το άτομο υποχωρεί. Το γενικό και το δημόσιο συμφέρον επικρατεί: είτε στη δημοσιονομική του εκδοχή, όπως στη χώρα μας, από το 2010 και έπειτα, είτε, στην υγειονομική του, με την πρωτοφανή διακινδύνευση της υγείας και της ζωής μας. Τα δικαιώματα χάνουν την αυτάρκειά τους και εισέρχονται στην εποχή της στάθμισης, της ευελιξίας και της σχετικοποίησής τους, στο όνομα των εύλογων, πλην επίπονων, συμβιβασμών του καιρού μας. Πολύ περισσότερο όταν οι περιορισμοί των δικαιωμάτων υπαγορεύονται από τις έκτακτες συνθήκες και είναι προσωρινοί.

Είναι, από την άλλη, η συγκυρία αυτή μία οδυνηρή, αλλά και παιδαγωγική διαδικασία. Αντιλαμβανόμαστε την πολύτιμη αξία και της άλλης όψης των δικαιωμάτων που είναι τα καθήκοντά μας προς τον άλλο και το κοινό καλό, το χρέος της αλληλεγγύης και της

φροντίδας. Αυτό μας διδάσκουν καθημερινά, σαν πρότυπα αυταπάρνησης, οι γιατροί μας και οι νοσηλευτές μας, όλοι όσοι βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της διαχείρισης της πανδημίας.

Το τοπίο μοιάζει δυστοπικό, τα θεμέλια όμως των δικαιωμάτων είναι ισχυρά και ανατρέχουν στα πιο εμπνευσμένα μας κείμενα, όπως η Οικουμενική Διακήρυξη που τιμάμε σήμερα. Από αυτά και, ιδίως, από την αξεπέραστη έλξη και το βάθος του ανθρωπισμού που εγκοιτώνουν, τα δικαιώματα αντλούν τη δύναμη και την αντοχή τους στην ιστορία.

Εύχομαι καλή δύναμη και καλή επιτυχία στο έργο σας.

B. ΘΕΜΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΡΙΤΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

[α] Ερώτημα: Μπορεί μια φιλελεύθερη και δημοκρατική κοινωνία να περιορίζει τις ελευθερίες των πολιτών της χωρίς να αντιφάσκει με τη θεμελιώδη σημασία που αποδίδει στις ελευθερίες αυτές; (Στην απάντηση σου να αξιοποιήσεις κριτικά πληροφορίες από τα μη λογοτεχνικά κείμενα και τις προσωπικές σου εμπειρίες). [β] Κειμενικό είδος: Επιχειρηματολογικό άρθρο (350 έως 400 λέξεις) στη σχολική ιστοσελίδα.

Γ. ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

A. (ως προς το περιεχόμενο) Αναμένεται οι μαθητές να είναι σε θέση:

- Να εξηγήσουν βασικές έννοιες και κρίσεις που εμπεριέχονται στο θέμα. Ενδεικτικά:
 - Τι είναι η φιλελεύθερη και δημοκρατική κοινωνία; (π.χ. καθολική άσκηση της εξουσίας από τον «λαό», έλεγχος της εξουσίας, κατοχύρωση δικαιωμάτων)
 - Ποιες ελευθερίες αναγνωρίζει μια φιλελεύθερη και δημοκρατική κοινωνία στους πολίτες; (π.χ. ατομικές, κοινωνικές, πολιτικές)
 - Γιατί αποδίδει θεμελιώδη σημασία στις ελευθερίες αυτές; (π.χ. αυτονομία, προσωπική ανάπτυξη, ευδαιμονία, ρύθμιση της κοινωνικής συμβίωσης)
- Να τοποθετηθούν κριτικά, αξιοποιώντας και πληροφορίες από τα μη λογοτεχνικά κείμενα απέναντι στο ερώτημα που θέτει το θέμα. Ενδεικτικά¹:

► 1ος Ισχυρισμός: Μια φιλελεύθερη και δημοκρατική κοινωνία μπορεί να περιορίζει τις ελευθερίες των πολιτών σε έκτακτες περιστάσεις (τρομοκρατία, οικονομικές/υγειονομικές κρίσεις κτλ.) και με αυστηρούς περιορισμούς.

- Υποστήριξη (λόγος): α. Ο νόμος σε ένα κράτος δικαίου εξ ορισμού περιορίζει τα δικαιώματα των ατόμων προς όφελος του δημόσιου συμφέροντος. β. Κανένα ανθρώπινο δικαίωμα δεν υφίσταται, αν δε συνοδεύεται από την ευθύνη του φορέα του να αυτοπεριορίζεται, σεβόμενο το αντίστοιχο δικαίωμα των άλλων. γ. Ο εκούσιος περιορισμός μιας ελευθερίας για χάρη του συνόλου είναι ένδειξη κοινωνικής αλληλεγγύης. δ. Τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν είναι «αναλλοίωτες αρχές», αλλά διευρύνονται ή συρρικνώνονται ανάλογα με τις κοινωνικοπολιτισμικές συνθήκες. ε. Ο περιορισμός μιας ελευθερίας είναι συχνά απαραίτητος για την προστασία μιας άλλης.
- Υποστήριξη (αντίλογος): .α Έλεγχος της συνταγματικότητας των περιορισμών από μια ανεξάρτητη δικαστική εξουσία. β. Σεβασμός της αντίθετης άποψης και των δικαιωμάτων των φορέων της. γ. Προσωρινός χαρακτήρας. δ. Αντιστοιχία διακινδύνευσης και περιορισμών.

► 2ος Ισχυρισμός: Μια φιλελεύθερη και δημοκρατική κοινωνία δεν μπορεί να περιορίζει τις ελευθερίες των πολιτών, γιατί αυτό αντιφάσκει με τη θεμελιώδη σημασία που αποδίδει στις ελευθερίες αυτές.

¹ Ο ισχυρισμός μπορεί να διαφοροποιείται στο συνεχές που δημιουργείται από το ακρότατα «Μπορεί σε κάθε περίπτωση να περιορίζει...» και «Δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να περιορίζει...». Αξιολογείται η σαφήνεια του ισχυρισμού και η αποτελεσματική του υποστήριξη.

- Υποστήριξη: α. Τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι αναφαίρετα για όλους και δεν μπορεί να περιορίζονται αυθαίρετα με το πρόσχημα μιας εξωτερικής απειλής. β. Το Κράτος εναποθέτει την ευθύνη στους πολίτες λ.χ. για την εξάπλωση του κορονοϊού, χωρίς να κάνει τις απαραίτητες ενέργειες για την προστασία του πληθυσμού (σύστημα υγείας, σχολεία, μέσα μεταφοράς κτλ.). γ. Οι πολιτικές και τα μέτρα που σχεδιάστηκαν για την αντιμετώπιση έκτακτης ανάγκης παγιώνονται. δ. Παραγκωνίζεται η διαβούλευση και ο δημόσιος έλεγχος. ε. Μερικά μέτρα είναι ακραία και θα μπορούσαν να λειτουργήσουν μεγαλύτερη ευελιξία, όχι οριζόντια, άρα με δημοκρατικότερο τρόπο κ.ά.
- Να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του κειμενικού τύπου (διαδικτυακό άρθρο στη σχολική ιστοσελίδα). Ενδεικτικά:
 - Τίτλος (πληροφοριακός και επικοινωνιακά αποτελεσματικός)
 - Αφόρμηση από την επικαιρότητα (π.χ. πανδημία)
 - Οικείο ύφος
- Να σεβαστούν το όριο λέξεων που ορίζει το θέμα

Β. (ως προς την οργάνωση) Αναμένεται οι μαθητές να είναι σε θέση:

- Να δομήσουν το κείμενό τους με βάση το οργανωτικό πρότυπο της επιχειρηματολογίας: αποδεικτέα θέση/ισχυρισμός - απόδειξη (λόγος - αντίλογος - αντίκρουση) - συμπέρασμα.
- Να οργανώσουν στον άξονα της λογικής τις παραγράφους τους (συνοχή, αλληλουχία νοημάτων, ενότητα με το θέμα κτλ.).
- Να χρησιμοποιήσουν ορθά (έγκυρα και αληθή) επιχειρήματα και αξιόπιστα (χαρακτηριστικά, σύγχρονα κτλ.), για να υποστηρίξουν τους ισχυρισμούς τους.
- Να μετασχηματίσουν κριτικά τις πληροφορίες που άντλησαν από τα κείμενα αναφοράς.
- Να χρησιμοποιήσουν με συνέπεια το ύφος της επιχειρηματολογίας (επιστημική και δεοντική τροπικότητα, ονοματοποίηση, παθητικοποίηση, ειδικοί όροι, ρητορικές ερωτήσεις κτλ.) της επιχειρηματολογίας.

Γ. (ως προς τη γλώσσα) Αναμένεται οι μαθητές να είναι σε θέση:

- Να παρουσιάσουν μεγάλο εύρος λεξικογραμματικών στοιχείων.
- Να μη βλάψουν τυχόν λάθη στην ορθογραφία και τη στίξη το επικοινωνιακό αποτέλεσμα.

Δ. Παράρτημα:

Οι πληροφορίες που μπορεί να αξιοποιήσει δημιουργικά ο μαθητής από τα κείμενα για το ερώτημα: μπορεί να περιορίζονται τα δικαιώματα σε έκτακτες συνθήκες και για διάφορους λόγους (κρίση, ανασφάλεια, απειλή σε δημόσια υγεία ή τάξη, τρομοκρατία, ανισότητες κ.ά.):

• 1ο κείμενο:

- Το Κράτος Δικαίου διασφαλίζει τον τρόπο αντίδρασης του Κράτους και θέτει τα όρια και τις υποχρεώσεις των πολιτών (ισότητα ευκαιριών και σεβασμός στους νόμους) Π.χ. δεν επιτρέπεται να κυκλοφορώ αν δεν έχω δίπλωμα οδήγησης γιατί αποτελώ κίνδυνο
- Μια ευνομούμενη πολιτεία διασφαλίζει και τα δικαιώματα όσων παρανομούν (π.χ. σεβασμός αξιοπρέπειας)
- Μια φιλελεύθερη και δημοκρατική κοινωνία λαμβάνει εύλογα και αναγκαία μέτρα πρόληψης και αντιμετώπισης μιας κρίσης, όχι όμως κάθε μέτρο, αποδεχόμενη ότι στόχος είναι το να συνεχίσουμε να ζούμε σε μια κοινωνία ελεύθερων και ίσων πολιτών.
- Άρα, υπάρχουν δημοκρατικές λύσεις για έκτακτες καταστάσεις, όχι ακρότητες. Δημόσιος έλεγχος με σκοπό την προστασία του κοινού συμφέροντος, την πρόοδο και την ασφάλεια.

• 2ο κείμενο:

- Το δημόσιο επικρατεί έναντι του ιδιωτικού στη δίνη απρόβλεπτων γεγονότων. Τα δικαιώματα χάνουν την αυτάρκειά τους και εισέρχονται στην εποχή της στάθμισης, της ευελιξίας και της σχετικοποίησής τους, στο όνομα των εύλογων, πλην επίπονων, συμβιβασμών του καιρού μας.
- Ωστόσο, ο περιορισμός των δικαιωμάτων είναι προσωρινός με βασικό κριτήριο τη συνειδητοποίηση της ευθύνης στους άλλους, π.χ. στην πανδημία.
- Αντιλαμβανόμαστε την πολύτιμη αξία και της άλλης όψης των δικαιωμάτων που είναι τα καθήκοντά μας προς τον άλλο και το κοινό καλό, το χρέος της αλληλεγγύης και της φροντίδας.

1ο ΓΡΑΠΤΟ

Δημοκρατία ή Ελευθερία;

Από την αρχαιότητα ήδη ο άνθρωπος αναζητά και αγωνίζεται για αλληλογικές και ατομικές ελευθερίες. Η δημοκρατία εχρησιμεύεται στις περισσότερες κοινωνίες ως το πολιτικό το οποίο διαφυλάσσει αυτές τις ελευθερίες με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Μέσα σε αυτήν, συχνά γράφεται το κείμενο: «Μπορεί να αν και υπό ποίους όρους μία δημοκρατία να περιορίσει την ελευθερία του ατόμου;»

Η σπάνια είναι γενόσημη και κατανοητή. Πράγματι η δημοκρατία εμπνέει την έννοια της ελευθερίας αλλά δεν ταυτίζεται με αυτή. Πρόκειται για μια βαθιά αλληλογική έννοια και ως εκ τούτου βασικό της μέλημα είναι η προστασία των αλληλογικών ελευθεριών. Κατ'επίπτωση όταν οι ατομικές ελευθερίες σπινθύνουν τις αλληλογικόνες, η δημοκρατία καλείται να ερμηνεύσει. Σε καμία περίπτωση δεν τάσσεται υπέρ της άσκησης για αλληλογική και ατομική και καταπολεμά κατά αυτών που πύκνωση πέφτει ελευθερίας, αλλά εφόσον αναγκαστικά κρίνεται ένα νομικό πλαίσιο, εβόμενα τα ανθρώπινα δικαιώματα με το οποίο θα οριοθετώνται με σαφήνεια τα δικαιώματα των οι υποχρεώσεις του καθενός μας. Η απαγόρευση επι παραδείγματι της σκληροκατοχής στο γενικό πλαίσιο, οριοδοχικώς περιορίζει το άτομο, το οριοθετεί χωρίς τρόπο να το εξουδεκρίσει προσφέροντας πάντοτε από όλα το αλληλογικό δικαίωμα της ασφαλείας των πολιτών.

Ο αθηναίος φιλόσοφος Γιάνας Ρίπας είχε περξε η ελευθερία θέλει αυτή και τόλμη. Δυστυχώς ο ανθρώπινος πληθυσμός στην φιλοσοφία του, υπερέχει δημοκρατικά και σε λίγο. Η ανθρωπότητα όπως ανέπτυξε να διαχειριστεί ένα καλύτερο αλληλογικό ελευθερίας, γόνι της δημιουργία την ανάγκη για περιορισμούς. Η έννοια της ελευθερίας είναι μια παλιά, ανθρώπινη, ~~και~~ επιθυμία ενώ η δημοκρατία μία ανθρώπινη επινόηση, ένα μέσο που οδηγεί στην δημοκρατία. Έτσι οι αλληλογική και δημοκρατία, εβ' ορισμόν η αλληλογική ελευθερία έχει η ίδια συνειδητά θεώρηση και προβλέπει περιορισμό των ατομικών ελευθεριών όταν αυτό κρίνεται αναγκαστικό. Η απαγόρευση λόγω χάριν των ανθρωπίνων στη επίτα με στόχο και ρυθμίσει την πράξη της δικαιοσύνης κρίσης, ίσως φαίνεται διδακτικό μέτρο, αλλά στην πραγματικότητα ασφαλεία των πυρήνα της δημοκρατίας. Αυτό μάλλον οι περισσότεροι το αναγνωρίζουμε αλλά δεν το παραδέχονται γιατί μας περιορίζει.

Πιο πάνω επιλογικά ότι αδιαμφισβήτητα μία δημοκρατία δύναται και ταυτόχρονα

υποχρεούται να περιορίσει ατομικές ελευθερίες όταν αυτό κρίνεται αναγκαστικό, υπερασπιζόμενοι τον κοινωνικό μας πυρήνα. Δεν θεωρώ ότι ο άνθρωπος είναι έτοιμος να διαχειριστεί μία απόλυτη ελευθερία. Αμφιβάλλω άλλωστε αν θα είναι και ποτέ...

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ «ΝΕΑ ΠΑΙΔΕΙΑ»

Τομέας Νέων Ελληνικών

ΦΥΛΛΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΓΡΑΠΤΟΥ ΛΟΓΟΥ
Διαγώνισμα: Εργαστήριο Φεβρουαρίου - Μαθητής: Γραπτό 1

Α. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ (0-12)				
ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ	ΑΝΕΠΑΡΚΩΣ	ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ	ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ	ΣΧΟΛΙΑ
Επικοινωνιακός στόχος (Τοποθέτηση στη συζήτηση και την αντιπαράθεση που διεξάγεται με αφορμή το lockdown για το δικαίωμα μιας δημοκρατικής πολιτείας να περιορίζει σε τέτοιο βαθμό μιας σειράς κατοχυρωμένων ελευθεριών των πολιτών)	X			Ασαφής η πρόθεση του συντάκτη. Ακατανόητο γιατί γράφτηκε και απευθύνθηκε το κείμενο αυτό στο συγκεκριμένο ακροατήριο τη συγκεκριμένη στιγμή. Πλήρης απουσία σχεδίου.
Επικοινωνιακό πλαίσιο (Σχολιαστικό ηλεκτρονικό άρθρο με βασικό ακροατήριο τους συμμαθητές)	X			Παραπλανητικός ο τίτλος. Απουσία σύνδεσης με την επικαιρότητα. Ικανοποιητική προσαρμογή του ύφους στο ακροατήριο.
Θέμα Το δικαίωμα περιστολής των ελευθεριών από μια δημοκρατική πολιτεία με άσκοπο τη διαχείριση κρίσεων		X		Κατανόηση της βασικής προβληματικής που αναδεικνύεται στο θέμα, αδυναμία τοποθέτησης στο συγκεκριμένο.
Μήκος κειμένου (350 έως 400 λέξεις)			X	Οριακά χαμηλότερο από το όριο.

Αξιοποίηση κειμένων (Έννοιες/ πληροφορίες: ελευθερίες, δικαιώματα, υποχρεώσεις, προσωπική ευθύνη, κράτος δικαίου, κρίσεις)		X		Σημαντική εννοιολογική σύγχυση (π.χ. δημοκρατία - ελευθερίες). Ικανοποιητική αξιοποίηση των βασικών πληροφοριών των κειμένων με εξαίρεση τη διαχείριση κρίσεων.
ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ	7/12 (11,5/20)			

Β. ΟΡΓΑΝΩΣΗ (0-10)				
ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ	ΑΝΕΠΑΡΚΩΣ	ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ	ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ	ΣΧΟΛΙΑ
Οργάνωση (Δομή παραγράφων - συνοχή)		X		Προβληματική η οργάνωση των παραγράφων του κυρίου μέρους. Οριακά ικανοποιητικός ο πρόλογος και ο επίλογος. Καλή συνοχή.
Επιχειρηματολογία (Ρητορική/ γλώσσα επιχειρηματολογίας)	X			§2: Ικανοποιητικό το επιχείρημα, άστοχο το τεκμήριο - §3: Χαμηλή αποδεικτική ισχύς του 1ου επιχειρήματος, επανάληψη στο 2ο. Αγνοεί βασικές συμβάσεις ύφους της επιχειρηματολογίας.
Μετασχηματισμός ιδεών (Κριτική προσέγγιση των ιδεών)			X	Δημιουργική προσέγγιση όσων ιδεών επελέγησαν.
ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ	7/10 (14/20)			

Γ. ΓΛΩΣΣΑ (0-8)				
ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ	ΑΝΕΠΑΡΚΩΣ	ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑ	ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ	ΣΧΟΛΙΑ
Λεξιλόγιο (Ακρίβεια και καταλληλότητα ως προς την επικοινωνιακή περίσταση)		X		Περιορισμένο εύρος σημασιολογικών στοιχείων.
Γραμματική (Επίδραση λαθών στο επικοινωνιακό αποτέλεσμα)		X		
Ορθογραφία & Στίξη (Επίδραση των λαθών στο επικοινωνιακό αποτέλεσμα)			X	
ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ	6/8 (15/20)			
ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ	20/30 (13,3/20)			